

rierne maa drives, og med hvilke Redskaber og til hvilke Aarstider dette maa skee. Herved vandtes da tillige, at Regjeringen ikke med saa stor Uengstelighed behøvede at fastsætte Bestemmelserne, da det altid vilde staae i dens Magt ved Forandringer i Regulativet at formilde eller stærke disse, naar Anledning dertil fandtes.

Lovforslaget har dernæst villet gjøre om trent de samme Bestemmelser gjældende for Ringkøbing-Fjordens Fiskeri, som ere fastsatte for Limfjordens, hvad Maffestørrelsernes og Fiskeredskabernes Bessaffenhed angaaer. Herved finder man ligeledes endeel Betænk- lighed. Fiskeriet i Ringkøbingfjorden er af en ikke liden anden Bessaffenhed end det i Limfjorden. Fiskene ere, isærdeleshed hvad Al og Slynder angaae, af en mindre Art, som der hører snævrere Maffer til at fange, og det er ikke saa skadeligt, om der ogsaa fanges Ungel, da denne, om ikke tjenlig til Menneskeføde, altid er tjenlig til Madning for Havfiskerierne. Limfjordsfiskerne have fra Aarids Tid været vante til Indstrækninger i deres Fiskeri og til Lovbud, der bestemte Bessaffenheden af deres Redskaber, og de ere vorede op med Bevidst- hed om, at saadanne Bestemmelser bør taales og efterleves. Fiskerne i Ringkøbing og Sta- dil Fjorde have derimod ikke forhen kjendt saa- danne Indstrækninger, men have sisset saaledes, som de bedst vilde og kunde. Skal der derfor gives Regler for Fiskeredskabernes Bessaffenhed, da antager man, at disse maae komme Bes- saffenheden af det nuværende Redskab meget nær og kun ganske enkeltviis gives en liden Indstrækning, men paa ingen Maade rette sig efter Bestemmelserne om Redskabet i Limfjorden.

Som Medlem af den Commission, der isølge Indenrigsministeriets Anmodning har afgivet den Betænkning, som i alt Væsentligt er tagen til Følge ved den endelige Affattelse af det fore- liggende Lovudkast, maa medundertegnede Næ- gaa rd. føle sig opfordret til imod Fleertallets Uttringer angaaende de tilveiebragte Dplys- ningers formeentlige Utilstrækkelighed at frem- have, at der til Grund for Commissionens Betænkning ligger en meget nøagtig og om- hyggelig Undersøgelse paa Stedet, samt at be- mærke, at der, skjøndt Rigtigheden af det Re-

sultat, hvortil Fiskericommissionen er kommen, jo vel kan bestrides, dog formeentligen kan og bør lægges fuldt saamegen Vægt paa denne Be- tænkning, end paa Kjendelser, som have været af- givne af Commissioner, der ikke, saaledes som Fiskericommissionen, havde det Hverv at tage hele Forholdet under Overveelse, men ikkun et enkelt Punkt af samme. — Han kan derfor egent- lig ikke dele Fleertallets Betænkkeligheder ved i selve Loven at beholde de Bestemmelser, som fore- slaaes at skulle udgaae af denne; men naar han desuagtet tiltræder dette Forslag, da skeer dette alene i Tillid til, at Indenrigsministeriet ogsaa ved Affattelsen af Regulativerne vil tage for- trinligt Hensyn til Commissionens Indstillinger og fornemmeligen til dem, der ligge til Grund for Bestemmelserne i Lovudkastets §§ 5 og 7 angaaende Fiskeriet i Nymindegab og Sandene, da disse Indstillinger ere støttede paa en nøj- agtig Undersøgelse paa Stedet og Conference med en Mængde Fiskere af de modsatte An- skuelser, saavel som med andre sagkyndige Mænd der paa Egnen, og ere fremgaaede af en meget omhyggelig Overveelse i Commissionen.

Udvalget har saaledes forenet sig om prin- cipaliter at foreslaae, at § 1 omredigeres saa- ledes, at Regjeringen erhoder den fornødne Bemyndigelse til ved regulatoriske Bestemmelser i det Hele at ordne Fiskeriet i Ringkøbing og Stabil Fjorde, samt at som Følge deraf §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, og 8 udgaae af Loven.

For det Tilfælde, at denne hele Udvalgets principale Indstilling ikke maatte vinde det høje Things Bisald, har Udvalget, dets Fleertal og Mindretal, til de enkelte Paragrapher stillet forskellige subsidiaire Vædringsforslag, hvis nærmere Motivering forbeholdes til den mundt- lige Forhandling i Salen.

Udvalget er enigt i den Anskuelse, at Inden- rigsministeriet ikke bør være bundet til at an- tage alene Told- og Lodsbetjente til Controllører eller Tilsynsmænd ved Fiskeriet, da det let kan træffe, at kyndige, selvstændige og paalidelige Mænd, der ikke beklæde en saadan Post, kunne være tilstede og være fuldt saa vel skikede til dette Opshyn som nævnte Bestillingsmænd, og foreslaaer derfor en Vædring i § 10. De i samme Paragraph bestemte 300 Rd. finder Ud-